

Melyik a centrális relációs helyzet meghatározásának legmegbízhatóbb módszere?
A legfrissebb hazai kutatási eredmények

Jász Máté, Jász Bálint, Ambrus Szilvia, Schmidt Péter, Hermann Péter, Körmendi Szandra

Absztrakt

Bevezetés

Fogpótlások készítése során az egyik legnehezebb, egyben legkritikusabb lépés a centrális relációs helyzet meghatározása. A szakirodalomban számos módszert javasolnak. Vizsgálatunkban hét eltérő módszert vizsgáltunk a digitális technika segítségével.

Anyag és módszer

A vizsgálatban 34, önkéntes vett részt (24 nő, 10 férfi; átlagéletkor $29,1 \pm 7,3$ év). Az interkuspidációs pozíciót (IKP) kalibráltuk kiindulási pontként. A hét vizsgált módszer: (A) támasztócsapos regisztráció (Nyílh), (B) addukciós mező (Add), (C) Dawson féle bimanuális manipuláció (Daw) (D) nyelv a szájpad első részén (Nyfe), (E) nyelv a szájpad hátsó részén (Nyfh), (F) páciens állát hátra húzta (Áhh), (G) vizsgáló hátra tolta a páciens állát (Áht). A vizsgálatot ArcusDigma II digitális mozgáselemzővel végeztük.

Eredmények

A condylusok helyzetét háromdimenziós koordináta-rendszerben jelenítettük meg, ahol az origó az IKP volt. A Daw, Nyfh módszerek nem mutattak szignifikáns eltérést, vagyis megegyeztek a kalibrált pozícióval, míg a Nyílh, Add, Nyfe, Áhh, Áht, bár többnyire csekély mértékben, de eltértek az IKP-től.

Következtetés

Vizsgálatunk eredményei alapján stabil IKP-val rendelkező pácienseknél a CR meghatározásának legpontosabb módszer a Daw valamint a Nyfh.

Klinikai jelentőség

Az IKP-től szignifikánsan eltérő módszerek közül azok, amelyek nem eredményeztek posterior eltérést, valószínűleg alkalmazhatók a CR reprodukálására a klinikai gyakorlatban.